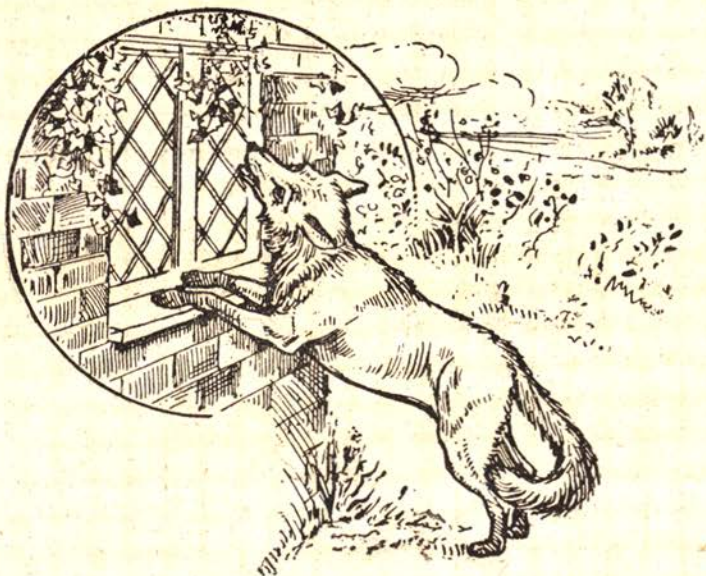

Малко време подиръ нейното излизане, вълкътъ почукалъ на вратата и извикалъ:

Отворете, дѣчица,
Майка ви се завърна,
Съ пълно виме млѣчице,
Бѣло, сладко млѣчице
Отъ планински трѣвици,
И отъ горски билчици!

Яренцата познали по гласа, че това не е майка имъ и казали:

Бѣгай вълчо оттука,
Не си наша майчица —
Нашта майка говори
Съ тънко сладко гласенце!...

Вълкътъ побѣгналъ, отишелъ при селския бакалинъ, купилъ сапунъ, изѣлъ го и гласа му станалъ мазенъ и гладкъ. Той се върналъ и пакъ потропалъ на вратата.

Отворете дѣчица,
Майка ви се завърна,
Съ пълно виме млѣчице
Бѣло, сладко млѣчице
Отъ планински трѣвици,
И отъ горски билчици!...